

9.9.2010

IDEIGLENES

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

Az Európai Unió, Latin-Amerika és a Karib-térség közötti kapcsolatok a biztonsági és védelmi kérdések terén

Társelőadó az EP részéről: Godelieve Quisthoudt-Rowohl (PPE)

Társelőadó Latin-Amerika és a Karib-térség részéről: José B. Pampuro (Parlasur)

Az Európai Unió, Latin-Amerika és a Karib-térség közötti kapcsolatok a biztonsági és védelmi kérdések terén

Az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlés,

- tekintettel a Latin-Amerika, a Karib-térség és az Európai Unió állam- és kormányfőinek hat csúcstalálkozóján – Rio de Janeiróban (1999. június 28–29.), Madridban (2002. május 17–18.), Guadalajarában (2004. május 28–29.), Bécsben (2006. május 11–13.), Limában (2008. május 15–17.) és Madridban (2010. május 17-18.) – született nyilatkozatokra,
- tekintettel az ENSZ 1945-ös Alapokmányára, különösen annak célokról és alapelvekről szóló I., a Közgyűlésről és a Biztonsági Tanácsról szóló IV. és V., az ellentétek békés rendezéséről szóló VI., és a regionális megállapodásokról szóló VII. fejezeteire;
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 14-én elfogadott alapjogi chartájára;
- tekintettel a 2001. szeptember 11-én elfogadott Amerika-közi Demokratikus Chartára, és a MERCOSUR, a Bolíviai Köztársaság és a Chilei Köztársaság demokratikus kötelezettségvállalásáról szóló ushuaiai jegyzőkönyvre, valamint a Béke és Biztonság Andesi Chartájára, melyet 2002-ben fogadtak el;
- tekintettel az 1968. július 1-jei atomsorompó-szerződésre és a latin-amerikai és karibi államokban a nukleáris fegyverek tilalmáról szóló, 1969. április 25. óta hatályos, az atomfegyvermentes övezet 33 országa által aláírt Tlatelolco-i Szerződésre;
- tekintettel a vegyi fegyverekről szóló, 1992. november 30-i és a biológiai fegyverekről szóló, 1972. április 10-i egyezményre,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, „Egy biztonságos Európa egy jobb világban” című európai biztonsági stratégiára és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni európai uniós stratégiára, amelyet ugyanakkor fogadtak el;
- tekintettel a kézi lőfegyverek és könnyűfegyverek tiltott kereskedelme minden formájának megelőzéséről, leküzdéséről és megszüntetéséről szóló ENSZ cselekvési programra, a kézi lőfegyverek és könnyűfegyverek részei, alkotóelemei és lőszerai gyártása és tiltott kereskedelme elleni, az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözésről szóló egyezménye által kiegészített 2001. májusi jegyzőkönyvre, valamint az ENSZ Közgyűlésének a fent említett egyezményről és jegyzőkönyvről szóló 2001. június 8-i 55/25. számú határozatára;
- tekintettel a kézi lőfegyverek és könnyűfegyverek ellenőrzése közép-amerikai programjára (CASAC) és a kézi lőfegyverek és a könnyűfegyverek, valamint lőszerük tiltott felhalmozása és kereskedelme elleni 2006. január 13-i uniós stratégiára;
- tekintettel a gyalogsági aknák alkalmazásáról, tárolásáról, gyártásáról és átadásáról, valamint megsemmisítésükről szóló, 1997. szeptember 18-án elfogadott ottawai egyezményre;
- tekintettel a nemzetközi terrorizmus megelőzésével és felszámolásával foglalkozó 17 meglévő ENSZ-rendeletre; a Biztonsági Tanács 1368. és 1373. (2001.), valamint 1267. (1999.) számú határozatára; a Közgyűlés 2006. szeptember 8-i A/RES/60/288. számú határozatára az ENSZ terrorizmus elleni globális stratégiájáról, és a hozzá kapcsolódó cselekvési tervre,

- tekintettel az Európai Tanács által 2005. december 14–15-én elfogadott, a terrorizmus elleni harcról szóló európai uniós stratégiára;
 - tekintettel a Riói Csoport és az EU Prágában 2009. május 13-án és 14-én tartott XIV. miniszteri ülésének, valamint az EU-trojka és a közép-amerikai országok miniszterei között zajló San José-i párbeszéd Prágában 2009. május 14-én tartott miniszteri ülésének közös közleményére,
 - tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz és intézett, „Az Európai Unió és Latin-Amerika: globális szereplők partnersége” című, 2009. szeptember 30-i bizottsági közleményre (COM (2009)495/3, SEC (2009) 1227),
 - tekintettel a béke és biztonság euro–latin-amerikai chartájáról szóló 2009. április 8-i állásfoglalására és annak cikkeire,
 - tekintettel a Limában megrendezett 5. EU–Latin-Amerika/Karib-térség csúcstalálkozóhoz intézett 2008. május 1-jei, az EU és a Riói Csoport Prágában megtartott XIV. miniszteri üléséhez intézett 2009. május 13-i, és a Madridban megrendezett 6. EU–Latin-Amerika/Karib-térség csúcstalálkozóhoz intézett 2010. május 15-i üzenetére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 16. cikkére,
- A. mivel az EU és Latin-Amerika, illetve a Karib-térség országai közti kapcsolatok erősödése és kölcsönösen betöltött globális szerepük szükségessé teszi, hogy a nemzetközi békével és biztonsággal kapcsolatos kérdések folyamatosan a két régió közti strukturált politikai párbeszéd napirendjén legyenek;
- B. mivel az EU Latin-Amerikával kapcsolatok első jelentős kezdeményezése éppen a nemzetközi biztonság kérdését érintette, és konkrétan a Közép-Amerikában a XX. század 80-as éveiben kirobbant konfliktusok és polgárháborúk megoldásának támogatására irányult;
- C. mivel az ezen az új területen kialakított kapcsolatoknak ki kell terjedniük a két fél kölcsönös érdekeit érintő valamennyi kérdésre a védelem és biztonság vonatkozásában, illetve támogatniuk kell a nagyobb bizalom és biztonság nemzetközi légkörének kialakítását, mert ez valamennyi nép és állam általános biztonságának alapja;
- D. mivel a kapcsolatok biztonság és védelem terén való szorosabbá válásának a demokratikus kormányozhatóságot és a demokratikus rendszerek megszilárdulását is segítenie kell mindkét régióban, különös tekintettel arra, hogy a fegyveres erőket a közvetlen, szabad és demokratikus választásokból eredő civil hatalom alá kell rendelni;
- E. mivel az Európai Unióra és az új Lisszaboni Szerződésre tekintettel már nem lehet figyelmen kívül hagyni az Európa Unió és Latin-Amerika és a Karib-térség közti, a biztonságot és védelmet érintő kapcsolatokat, és azokat immár az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának részévé kell tenni;
- F. mivel a biztonsággal kapcsolatos kérdések a stratégiai partnerség valamennyi résztvevője számára érzékeny területeket – pl. a nemzeti szuverenitás, a területi integritás és az államok politikai és szociális stabilitása – érintenek;

G. tekintettel az Argentínát, Bolíviát, Brazíliát, Chilét, Kolumbiát, Guyanát, Ecuadorot, Paraguay-t, Perut, Suriname-ot, Uruguay-t és Venezuelát tömörítő UNASUR 2004-es létrehozására, valamint a Dél-amerikai Védelmi Tanács életre hívására;

1. javasolja, hogy az Európai Unió és tagállamai és Latin-Amerika országai teljes körűen működjenek együtt a biztonság és védelem terén, és ezen együttműködést kifejezetten és hangsúlyosan a biregionális stratégiai partnerség elemeként kezeljék; megállapítja, hogy jelenleg az említett területen folytatott együttműködések rendkívül lazák, éppen csak a kétoldalú kapcsolatokra korlátozódnak és általában semmilyen módon nem kötődnek egymáshoz;

Közös értékek, érdekek és alapelvek az EU és a LAC közötti, a biztonság és védelem területét érintő kapcsolatok vonatkozásában

2. kulcsfontosságúnak tartja, hogy a biregionális stratégiai partnerség európai és latin-amerikai felei közti, a biztonság és a védelem terén fenntartott kapcsolatok alapját közös értékek és érdekek, valamint a 2002-es Madridi Nyilatkozatba és a Közgyűlés által 2009 áprilisában javasolt, a békéről és biztonságról szóló euro–latin-amerikai alapokmányba foglalt alapelvek alkossák;
3. úgy véli, hogy az említett kapcsolatoknak az egyenlő elbánás elvén; a kölcsönös bizalmon; a szolidaritáson, az emberi jogok előmozdításán és tiszteletben tartásán; a széles értelemben vett biztonságot veszélyeztető tényezők (pl. kábítószer-kereskedelem, terrorizmus, emberkereskedelem) elleni kétoldalú, regionális és többoldalú együttműködésen és koordináción kell alapulniuk; valamint a feleknek figyelembe kell venniük a környezetvédelmi alapelveket és teljes mértékben kölcsönösen tiszteletben kell tartaniuk egymás függetlenségét és szuverenitását; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az említett kapcsolatok kizárólag békés módon járuljanak hozzá a fejlődés előmozdításához és a konfliktusok megoldásához; hogy foglalják magukban a fenyegetés vagy az erő államok közti kapcsolatokban való használatáról való kifejezett lemondást és tartsák teljes mértékben tiszteletben valamennyi, az államok közti kapcsolatokat a nemzetközi jog szerint szabályozó egyéb alapelveket;
4. úgy véli, hogy alapvető fontosságú a megosztott biztonság koncepcióján alapuló megközelítés megőrzése;

Témák az biztonság és védelem terén megvalósítandó EU-LAC együttműködés napirendjéhez

5. cselekvési területként javasol – nem kimerítő jelleggel – minden, a felek közös érdekét szolgáló, kifejezetten a katonai együttműködéssel (nemzetközi béke és biztonság fenntartása, a kölcsönös bizalom kialakítására irányuló intézkedések, katonai, műszaki és a fegyverexport terén megvalósuló együttműködés a hatékony multilateralizmus támogatása érdekében stb.), az általános nemzetközi biztonsággal (fegyverzetellenőrzés és leszerelés, atomsorompó stb.), a belbiztonság és az igazságosság terén megvalósuló transznacionális együttműködéssel (kábitószer-kereskedelem, a terrorizmus vagy a kézi

lőfegyverek és könnyűfegyverek tiltott kereskedelme elleni fellépés) vagy egyéb, nem katonai jellegű biztonsági tényezőkkel (biztonság és gazdaság, biztonság és fejlődés, a biztonság környezetvédelmi elemei stb.) kapcsolatos területet;

6. szilárd meggyőződése, hogy az Unió tagállamainak, valamint Latin-Amerika és a Karib-térség országainak az ENSZ és az ENSZ BT a nemzetközi béke és biztonság fenntartása terén betöltött szerepéhez biztosított támogatása a biztonság és a védelem terén megvalósuló együttműködésüknek kulcsfontosságú eleme; ösztönzi a biregionális stratégiai partnerség európai és latin-amerikai tagjait, hogy továbbra is vegyenek részt aktívan a humanitárius erőfeszítésekben és az ENSZ és egyéb regionális szervezetek által szervezett békefenntartó és békemegőrző feladatokban;
7. ezzel kapcsolatban tudomásul veszi a különböző latin-amerikai országokban a közös biztonság- és védelempolitikához (KBVP) való csatlakozás által keltett érdeklődést, amit jól példáz az a tény, hogy Brazília az első olyan nem EU- és nem NATO-tag ország, amely részt vesz az EU egyik katonai műveletében (az „Artemis” hadműveletben, 2003-ban, a Kongói Köztársaságban), illetve Argentína és Chile részvétele 2005-ben az „EUFOR-Althea” hadműveletben Bosznia-Hercegovinában;
8. úgy véli, hogy a biregionális stratégiai partnerségben résztvevő európai és latin-amerikai országok együttes fellépése különösen jó eredményeket hozhat a polgári képességek vészhelyzetekben történő megerősítése terén, valamint a természeti és technológiai katasztrófák, illetve a nukleáris energia polgári használatából eredő katasztrófák kezelése és megelőzése tekintetében;
9. megállapítja, hogy Latin-Amerika továbbra is a katonai területekre legkevesebbet áldozó kontinens, továbbá hogy a biregionális stratégiai partnerségben résztvevő európai és latin-amerikai országok mindig is aktívan részt vettek az ENSZ-nek a fegyveres potenciál növelése, az alulfejlettség és a lefegyverzés témájával kapcsolatban végzett munkájában; hangsúlyozza, hogy el kell kerülni, hogy az erőforrások modernizációjára irányuló programok fegyverkezési versenyt eredményezzenek;
10. emlékeztet arra, hogy a hidegháborús korszak egyik legsúlyosabb nukleáris válsága, az úgynevezett "rakétaválság" a karibi térségben, Kubában alakult ki 1962 októberében, és ennek következményeképpen írták alá 1967. február 14-én a Tlatelolco-szerződést, amely előírja a katonai célú nukleáris eszközök felszámolását Latin-Amerikában – azaz betiltja az atomfegyverek jelenlétét és megengedi az atomenergia békés célokra történő felhasználását –, miáltal a nevezett földrész az első atomfegyvermentes lakott övezet a világon;
11. felhívja a két régió közötti stratégiai partnerségben részt vevő valamennyi európai és latin-amerikai ország kormányát, hogy:
 - a) tegyenek eleget az 1968. július 1-jei atomsorompó-egyezmény és az 1967. február 15-i, a nukleáris fegyverek Latin-Amerikában történő betiltásáról szóló Tlatelolco-szerződés és jegyzőkönyvek értelmében rájuk háruló kötelezettségeknek és előírásoknak;
 - b) hajtsák végre a nukleáris fegyverek leszerelésére, elterjedésük megakadályozására

és a nukleáris energia békés célokra történő felhasználásának előmozdítására irányuló cselekvési tervet, amelyet a 2010. május 3-a és 26-a között New Yorkban tartott, az atomsorompó-egyezményt felülvizsgáló konferencia következtetéseiben fogadtak el;

- c) mélyítsék el a párbeszédet az atomsorompó-egyezmény keretei között vagy annak hatályán kívül atomfegyverekkel rendelkező valamennyi állammal annak érdekében, hogy azok konkrét kompromisszumokat fogadjanak el a nukleáris fegyverek leszerelésére irányuló folyamat beindítása érdekében;
- d) tegyenek közös erőfeszítéseket annak érdekében, hogy Izrael, India, Pakisztán és Észak-Korea is csatlakozzon az atomsorompó-egyezményhez, valamint működjenek együtt azokkal a kötelezettségekkel kapcsolatosan is, amelyeket az ENSZ Biztonsági Tanácsa, illetve az Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (OIEA) határozataiból fakadóan Iránnak kell teljesítenie;
- e) működjenek együtt az Átfogó Atomcsend-szerződés gyors hatályba lépése és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség megbízatásának megerősítése érdekében;
- f) a lehető legnagyobb mértékben kövessék az atomsorompó-egyezmény szellemét és betűjét egyaránt, eleget téve a nukleáris anyagok nemzetközi kereskedelmére vonatkozóan benne foglalt és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség által előírt követelményeknek és biztosítékoknak, annak tudatában, hogy a nem megengedett nukleáris anyagok kereskedelme és használata súlyos és közvetlen fenyegetést jelent a világ biztonságára nézve;
- g) ratifikálják és szigorúan hajtsák végre a nukleáris anyagok fizikai védelméről szóló 1980. március 3-i egyezményt, valamint kövessék a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség e tekintetben megfogalmazott ajánlásait;
- h) írják alá és szigorúan tartásuk tiszteletben a nukleáris robbanófejjel ellátható rakétákkal kapcsolatban a Rakétatechnológiai Ellenőrzési Rendszer, valamint a Ballisztikus Rakéták Elterjedése Elleni Hágai Magatartási Kódex keretein belül kidolgozott irányvonalakat;
- i) ne süllyesszenek radioaktív anyagokat a tengerbe;
- j) egységesítsék a nukleáris anyag exportjára vonatkozó szabályokat, javítsák a vámellenőrzés minőségét és az információcserét a gyanús ipari és kereskedelmi tevékenységek tekintetében;
- k) ismerjék el, hogy az atommeghajtású tengeralattjárók adásvétele olyan tevékenység, amely veszélyezteti a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozását;
- l) támogassák a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség felügyelete alá tartozó nukleárisüzemanyag-bank létrehozását, amely a nevezett ügynökség ellenőrzése alá vonná minden nukleáris üzemanyag előállítását, használatát és újrafeldolgozását;
- m) ösztönözzék országok és övezetek atomfegyvermentessé tételét, kiváltképpen a Közel-Keleten, különösen támogatva a 2012-re tervezett külön konferenciával kapcsolatos kezdeményezést és munkákat;

12. hangsúlyozza, hogy a biregionális stratégiai partnerségben részt vevő európai és latin-amerikai országok között a biztonsági és védelmi kérdésekben kialakított új kapcsolatok során további szempontokat – például a gazdasági és ökológiai biztonság kérdéseit – is figyelembe kell venni, és e kapcsolatok céljából a polgárok fejlődéséhez, jólétéhez és stabilitásához való hozzájárulást kell kitűzni;

13. elengedhetetlennek tartja a biregionális párbeszéd megerősítését a terrorizmus elleni küzdelemben, az ENSZ által elfogadott valamennyi eszköz végrehajtása, valamint a jogállamiság, az emberi jogok és a nemzetközi jog szigorú tiszteletben tartása alapján; úgy véli, hogy a kétoldalú, regionális és többoldalú kérdésekben folytatott nemzetközi politikai és jogi együttműködés ma szükségesebb, mint valaha; emlékeztet arra, hogy az államok – és különösen a közös határral rendelkező országok – közötti együttműködés és összehangolt munka a terrorista hálózatok és tevékenységi központjaik felszámolásához való hozzájárulás kulcsfontosságú elemét képezi;
14. kéri a biregionális stratégiai partnerségben részt vevő európai és latin-amerikai államokat, hogy – ha még nem tették meg – írják alá és ratifikálják a kézi lőfegyverek és könnyűfegyverek részei, alkotóelemei és lőszeri gyártása és tiltott kereskedelme elleni ENSZ-jegyzőkönyvet;
15. kéri a biregionális stratégiai partnerségben részt vevő európai és latin-amerikai államokat, hogy maradéktalanul járuljanak hozzá a kábítószer elleni küzdelemben az ENSZ által irányított fellépések és különleges ütemtervek sikeres megvalósításához, továbbá írják alá, ratifikálják és hajtsák végre az e téren meglévő valamennyi nemzetközi eszközt;

Politikai, jogi és intézményi keret

16. megjegyzi, hogy a biregionális kapcsolatokon vagy a régióközi megállapodásokon túlmenően az EU és a latin-amerikai/karibi térség között a biztonsági és védelmi kérdésekben folytatott együttműködés kétoldalú üggyé fejlődött, amely konkrét fellépésekben – többek között a vezérkari főnökök közötti kétoldalú ülések tartásában, közös hadgyakorlatok megvalósításában, látogatásokban és kiképzésekben, illetve a haderőknek az ENSZ megbízatása alatt tartott bizonyos műveletekben (első és második öbölháború, Haiti, Kongó, Bosznia és Hercegovina) való közös részvételében – nyilvánul meg;
17. hangsúlyozza, hogy a biregionális stratégiai partnerségben részt vevő országok számára a biztonság és a védelem terén jó együttműködési lehetőségeket kínálnak a különböző harmadik vagy negyedik generációs kétoldalú és/vagy regionális megállapodások, amelyek egyedi rendelkezéseket tartalmaznak a belső biztonsággal kapcsolatos kérdések – például a kábítószer-kereskedelem, a terrorizmus és a szervezett bűnözés hálózatai elleni küzdelem – tekintetében;
18. javasolja ezért, hogy tárgyalják újra az EU és az Andok Közösség között 2003-ban kötött, a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodást, és aktualizálják különösen a politikai és biztonsági partnerséggel kapcsolatos vonatkozásait, ami a nevezett megállapodásban tartalmazott, az úgynevezett „későbbi fejleményekre vonatkozó záradék” alkalmazásával megvalósítható;
19. ugyanacsak javasolja az új EU–Közép-Amerika társulási megállapodás politikai és biztonsági pillérében kínált szélesebb és strukturáltabb keret kihasználását, megragadva a kezdeményezést a biztonsággal és a védelemmel kapcsolatos számos olyan kérdésben, amelyek a Contadorai Csoport megbeszélései és a párbeszédre irányuló San José-i

folyamat kezdete óta a két régió közötti kapcsolatok alapját képezték;

20. megjegyzi, hogy az EU és a Mercosur országok együttműködése a biztonság és a védelem terén mindössze az 1999. július 1-jén hatályba lépett régióközi együttműködési keretmegállapodásban jelenik meg, és ez is csupán egyetlen konkrét utalást tartalmaz a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem terén való együttműködésre; javasolja ezért a tárgyalási szakaszban lévő EU-Mercosur partnerségi megállapodás politikai és biztonsági partnerséggel kapcsolatos pillére alatti biztonsági és védelmi együttműködés fokozását; a megállapodásnak ugyanis olyan területekre is ki kell terjednie, mint például a válságmegelőzés vagy a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, a bizalom és a biztonság előmozdítása, az ENSZ kollektív biztonsági rendszerének támogatása és a békefenntartó műveletekben való részvétel, ideértve az Unió közös biztonság- és védelempolitikájával összefüggő fellépéseket is, amint ez az említett *Artemis* és *EUFOR-Althea* hadműveletek idején is történt;
21. elengedhetetlenül szükségesnek tartja, hogy az EU–Riói Csoport és az EU–San José-i folyamat miniszteri ülései sürgősen lépjenek túl jelenlegi politikai vitafórum-jellegükön, és váljanak a közös döntéshozatal igazi központjaivá a biztonsági és a védelmi kérdésekben; hangsúlyozza, hogy hatékonyabbá kell tenni a miniszteri szintű politikai párbeszédet a széles értelemben vett biztonság terén, rendszeres párbeszédet folytatva a megfelelő minisztériumok között, ideértve az igazságügyi, a belügy- és a védelmi minisztériumokat is, oly módon, hogy a békével és a biztonsággal kapcsolatos kérdések különböző vonatkozásait a legmagasabb szinten és parlamenti szintű, folyamatos párbeszéd keretében kezeljék;
22. hangsúlyozza, hogy a biregionális stratégiai partnerségben részt vevő európai és latin-amerikai országok között a katonai együttműködés terén meglévő különböző kétoldalú megállapodásoknak szigorúan be kell tartaniuk az Unió fegyverexportra vonatkozó magatartási kódexét és nem korlátozhatják a nemzeti ellenőrzéseket, a demokratikus elvek és az emberi jogok tiszteletben tartásán kell alapulniuk, és ebből a célból tartalmazniuk kell egy felfüggesztési záradékot a nevezett elvek és jogok megsértésének esetére, az emberi jogok védelme, valamint a demokratikus kormányzási formák és rendszerek megőrzése érdekében;
23. javasolja, hogy a biregionális stratégiai partnerségben részt vevő európai és latin-amerikai országokat tömörítő különböző szervezetek a biztonság és a védelem terén kössenek egymással együttműködési megállapodásokat, amelyekbe vegyék fel a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozására irányuló záradékot, valamint a fent említett célt követő ún. demokratikus záradékot is;
24. támogatja az állandó megfigyelői státusz kölcsönös megadását a biregionális stratégiai együttműködésben részt vevő európai és latin-amerikai intézmények és országok számára minden olyan szakosított szervezetben, amely az Európai Unió és Latin-Amerika biztonságával és védelmével kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik;
25. kötelezettséget vállal arra, hogy erősíti kapcsolatait a NATO-val, az EBESZ-szel, az Amerikai Államok Szervezetével (OAS), a Dél-amerikai Nemzetek Uniójával (UNASUR), illetve a biztonság és a védelem terén illetékes más szervezetekkel és

platformokkal, többek között részt véve azok rendes ülésein, valamint egyedi találkozokat és nyilvános meghallgatásokat szervezve a biregionális stratégiai partnerségben részt vevő európai és latin-amerikai országok biztonságát és védelmét érintő kérdésekben;

26. javasolja, hogy az új EU-LAC alapítvány támogatásával rendszeresen tartsanak magas szintű biregionális szemináriumokat az európai külügyi szolgálat, az EU-LAC magas szintű tisztviselői csoportja, a politikai és tudományos élet más jeles szereplői, valamint polgári és katonai kutatók és szakértők részvételével, e szakosított fórum révén elősegítve a konfliktusok kialakulásának megelőzéséhez vagy azok megoldásához szükséges feltételek megteremtését és a kölcsönös bizalmat tápláló különleges intézkedések kialakítását; emlékeztet ezzel összefüggésben a Falkland-háborúban Argentína és az Egyesült Királyság által foganatosított kétoldalú intézkedésekre, amelyek alapján az EU-Riói Csoport 1994-ben São Paulo-ban tartott IV. miniszteri konferenciája javaslatot tett az Európai Bizottság és az IRLA számára az 1995-ben, 1996-ban és 1997-ben nagy sikerrel meg is tartott biregionális szeminárium sorozatra a regionális biztonság témakörében;
27. megismétli javaslatát egy biregionális katasztrófamegelőző központ létrehozására, amelynek feladata az új EU-LAC alapítvány felügyelete és irányítása alatt a riasztásra, a felkészülésre és a reagálásra vonatkozó közös stratégiák és intézkedések kidolgozása volna, a természeti és technológiai, illetve a nukleáris energia polgári célokra történő felhasználásából esetleg adódó katasztrófákkal szembeni kölcsönös sebezhetőség csökkentése érdekében;
28. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az Európai Unió Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az EU-tagállamok parlamentjeinek, Latin-Amerika és a Karib-térség összes országa parlamentjeinek, a Latin-Amerikai Parlamentnek, a Közép-Amerikai Parlamentnek, az Andoki Parlamentnek, a Mercosur Parlamentnek, az Andok Közösség titkárságának, a Mercosur Állandó Képviselői Bizottságának, a Latin-Amerikai Gazdasági rendszer Állandó Titkárságának, valamint a NATO, az OAS, az UNASUR és az ENSZ főtitkárainak.